

26 til 28 kunne domstolen nedsætte særlige afdelinger, der var i stand til hurtig behandling, der ikke behøvede at være bekostelig. Forslaget blev støttet fra vestlig side, men fandt ikke tilslutning fra Østeuropa, Latinamerika og Afrika, og et forslag fremsat bl. a. af Indien som ændringsforslag havde til hensigt at knytte en fakultativ protokol til konventionen. Efter en proceduredebat, der fik den indiske repræsentant til at fremsætte forslaget om en fakultativ protokol som et selvstændigt forslag, blev det schweiziske forslag forkastet med stemmetallene 33-54-4. Kun de lande, der i forvejen anerkender domstolens tvungne jurisdiktion, stemte for. Det indiske forslag blev herefter vedtaget med stemmetallene 84-0-13. Samtlige vestlige lande med undtagelse af Grækenland, Tyrkiet og USA stemte for.

På 23. generalforsamling var det blevet besluttet, at redaktionsudvalget skulle have til opgave at udarbejde slutningsbestemmelser til konventionen, da sådanne ikke var blevet udarbejdet af folkeretskommissionen. Det blev på et tidligt tidspunkt under drøftelserne klart, at det ikke var muligt at komme til enighed i redaktionsudvalget om disse bestemmelser, idet der blev fremsat 3 forslag:

1. Sovjetunionen foreslog, at slutningsbestemmelserne skulle omfatte en paragraf, hvorefter konventionen stod åben for tiltrædelse af alle stater („all states“).

2. Et forslag fra Frankrig, Storbritannien og USA gik ud på, at Wienerformularen skulle benyttes, d.v.s. at konventionen skulle stå åben for medlemmer af De Forenede Nationer, medlemmer af dennes særorganisationer, medlemmer af den internationale domstols statutter samt de stater, som generalforsamlingen indbød hertil.

3. Et forslag fremsat af Ghana og Indien gik ud på, at deltagerkredsen skulle være de lande, der var omfattet af Wienerformularen samt endvidere lande, der havde tiltrådt traktaten, der forbyder atomvåbensprængninger i det ydre rum og under vandet eller traktaten om principper for udforskning og anvendelse af det ydre rum inklusive månen og andre himmellegemer, hvilket i praksis for tiden ville sige, at Østtyskland kunne blive medlem af konventionen. Redaktionsudvalget oversendte forslagene til 6. udvalg. I 6. udvalg fandt der en

debat sted efter samme linier som den, der nylig udspandt sig i Wien under traktatrets-konferencen. Efter aftale med forslagsstillerne blev det sovjetiske forslag først sat under afstemning. Det blev forkastet med stemmetallene 39-46-25. Det ghanesisk-indiske forslag blev forkastet med stemmetallene 37-48-25. Sovjetunionen forlangte delafstemning om artikel A og C i det af vestmagterne fremsatte forslag, der omhandlede deltagerkredsen. Artiklerne blev vedtaget med 68-26-16, og hele forslaget til slutningsbestemmelser (omfattende A til F) blev herefter vedtaget med stemmetallene 71-9-30. At det vestlige forslag kunne opnå større stemmetal end tilsvarende forslag på Wiener-traktatrets-konferencen i foråret 1969 skyldes utvivlsomt, at Sovjetunionen i et meget langt indlæg indgående beskæftigede sig med Østtyskland, forsvarede opførelsen af Berliner-muren, m. v., hvilket formentlig fik flere afrikanske lande til at indse, at 6. udvalg ved at beskæftige sig med det pågældende spørgsmål var kommet ind på politiske overvejelser, som hørte hjemme i andre udvalg.

Repræsentanterne for bl. a. Australien, Frankrig, Italien, Storbritannien og USA havde i indlæg advaret mod at tage politiske spørgsmål op i 6. udvalg og fremførte den velkendte argumentation mod det sovjetiske og det indisk-ghanesiske forslag. Ved en kort stemmeforklaring fremhævede såvel Danmark som Norge det ønskelige i at behandle konventionen om særlige missioner på samme måde som de foregående Wienerkonventioner om diplomatiske og konsulære forbindelser. De tre konventioner måtte betragtes som et hele og burde have samme slutningsbestemmelser.

III. Resolutioner.

Følgende medlemmer af redaktionsudvalget Algeriet, Congo (Kinshasa), Danmark, Ghana, Irak, Italien, Pakistan, Peru og USA fremlagde den 4. december i 6. udvalg et resolutionsforslag, hvori der kort redegøres for generalforsamlingens tidligere resolution på området, og hvori generalforsamlingen vedtager og åbner konventionen om særlige missioner og den fakultative protokol om tvungen bilæggelse af tvistigheder for undertegnelse. Et sovjetisk ændringsfor-